

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie **A. P. i in.**

oskarżonych z art. 286 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 20 stycznia 2017 r.,

wniosku Sądu Okręgowego w K. z dnia 30 listopada 2016 r. (II Ko (...))

o przekazanie sprawy w trybie art. 37 k.p.k. innemu sądowi równorzędnemu

p o s t a n o w i ł

wniosek pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w S. wpłynął akt oskarżenia przeciwko A. P. i in. o czyny z art. 286 § 1 k.k. i in. Sąd Rejonowy w S. wystąpił w trybie art. 25 § 2 k.p.k. do Sądu Apelacyjnego w (...) o przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w K. z uwagi na jej skomplikowany charakter. Postanowieniem z dnia 21 września 2015 r. (sygn. akt II AKo (...)) Sąd Apelacyjny w (...) nie uwzględnił wniosku uznając, że sprawa nie ma charakteru skomplikowanego, a jedynie może być ewentualnie czasochłonna. W dniu 23 listopada 2016 r. do Sądu Okręgowego w K. wpłynęło pismo podpisane przez Prezesa Sądu Rejonowego w S. z wnioskiem o rozważenia możliwości przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi albowiem w opinii Prezesa wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości. W piśmie tym wskazano, że sędziowie, którzy nie zostali wyłączeni od rozpoznania sprawy (sędziowie cywiliści) „nie czują się na siłach rozpoznać przedmiotowej sprawy ze względu na jej skomplikowany charakter”. Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 30 listopada

2016 r. „na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. oraz art. 37 k.p.k. stwierdził swoją niewłaściwość rzeczową i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Najwyższemu”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Okręgowego w K. należało pozostawić bez rozpoznania.

Postanowienie Sądu Okręgowego w K. , analizowane przez pryzmat art. 118 § 1 k.p.k., trzeba uznać – w części zawierającej wskazania co do konieczności rozstrzygnięcia sprawy w trybie art. 37 k.p.k. – za wniosek o przekazanie sprawy innemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Wniosek ten – z przyczyn przywołanych poniżej - należało pozostawić bez rozpoznania.

W art. 37 k.p.k. uregulowano tryb występowania z inicjatywą w przedmiocie przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Z tego rodzaju inicjatywą powinien wystąpić właściwy sąd. W tym wypadku musiałby to być Sąd Rejonowy w S., do którego wpłynął akt oskarżenia, zaś wniosek powinien mieć formę postanowienia zawierającego uzasadnienie. Tymczasem Prezes Sądu Rejonowego w S. 23 listopada 2016 r. skierował pismo do Sądu Okręgowego w K. o „rozważenie możliwości przekazania przedmiotowej sprawy do rozpoznania innemu sądowi, albowiem w mojej opinii wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości”. Sąd Okręgowy wydał postanowienie w przedmiocie stwierdzenia swej niewłaściwości rzeczowej oraz sformułował w trybie art. 37 k.p.k. wniosek do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy innemu sądowi. Wniosek ten został złożony przez podmiot nieuprawniony, skoro właściwy do rozpoznania sprawy jest Sąd Rejonowy w S., nie zaś Sąd Okręgowy w K..

W konsekwencji wniosek pozostawiono bez rozpoznania.